

ת"פ (תל אביב) 43504-03-23 - מדינת ישראל נ' שרון בן חיים

ת"פ (תל-אביב-יפו) 43504-03-23 - מדינת ישראל נ' שרון בן חיים/שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 43504-03-23

מדינת ישראל

נגד

שרון בן חיים

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[31.03.2025]

כבוד השופטת ציפורה גילוני (גז)

ע"י ב"כ עוה"ד ספיר כלפון

ע"י ב"כ עוה"ד אלימלך קורצוויל

גזר דין

רקע

1. בתאריך 10.3.2025, לאחר הליך גישור בין הצדדים, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע ארבע עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בין השנים 2013-2016 (להלן: "התקופה הרלבנטית לכתב האישום המתוקן") היה הנאשם המנהל ובעל המניות היחיד בחברה "ב.שמע הפקות בע"מ" (להלן: "החברה").
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין השנים 1987-2013 היה מר אברהם אפללו (להלן: "אפללו") בעליו של עסק למתן שירותי צבעות (להלן: "העסק") אותו סגר בתאריך 31.12.2013.
4. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2013 נקלע אפללו למשבר כלכלי וביקש מהנאשם לעבוד עימו ולקבל תמורה עבור עבודתו מבלי שידווח על כך לרשויות המס. הנאשם נעתר לבקשת אפללו ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום המתוקן ביצע יחד עם אפללו עבודות בנייה באמצעות החברה.

5. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הנפיק חשבוניות מס בגין עבודות הבניה של אפללו בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה אך אינו פוחת מ- 336,000 ₪ כדי להימנע מדיווח על הכנסתו החייבת של אפללו לרשויות המס. אפללו לא דיווח לרשויות המס על הכנסתו החייבת בין בדו"ח על פי הוראות סעיף 131 לפקודה ובין באמצעות מעסיקו. אפללו השמיט את הכנסתו החייבת והנאשם סייע לו לעשות זאת ובמעשים אלה מסר הנאשם, ללא הצדק סביר, ידיעות לא נכונות בנוגע לחיובו של אפללו במס אשר השפיעו על חיובו של אפללו במס.
6. הטיעונים לעונש נשמעו בפניי ביום 10.3.2025.
- תמצית טיעוני הצדדים
7. ב"כ המאשימה סקרה את עובדות כתב האישום המתוקן והגישה את הסדר הטיעון בין הצדדים במסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה ויורשע בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן וכי המאשימה תגביל את עצמה לקנס שלא יעלה על 70,000 ₪ כאשר משך המאסר חלף הקנס ופריסת תשלום הקנס יוותרו לשיקול דעתו של בית המשפט בנוסף למאסר על-תנאי שמשכו ותנאיו יוותרו אף הם לשיקול דעתו של בית המשפט וב"כ הנאשם יטען באופן פתוח.
8. ב"כ המאשימה טענה כי הסכימה לעונש מקל שאינו כולל רכיב מאסר בשל העובדה כי סכום העבירה מתאים להליך של כופר וככל שהייתה מוגשת בקשת כופר לפני הגשת כתב האישום, הרי שהתיק היה מסתיים בהליך של כופר, העובדה כי התיק בעניינו של אפללו הסתיים בכופר של 100,000 ₪ ונטילת האחריות של הנאשם על מעשיו שחסכה זמן שיפוטי יקר. המאשימה הציגה לבית המשפט את רישומו הפלילי של הנאשם (ת/1), החלטת הכופר בעניין אפללו (ת/2) והחלטות ועדות כופר נוספות שניתנו בנסיבות דומות (ת/3-4) ונעו בין 20,000-130,000 ₪. עוד עתרה לכך כי בית המשפט ישית על הנאשם מאסר חלף קנס ובנוסף ישית עליו מאסר ע"ת והפנתה לפסיקה מתאימה לפיה תכליתו של מאסר ע"ת הינו הרתעה.
9. ב"כ הנאשם טען כי יש להשית על הנאשם קנס מקל בגובה 10,000 ₪ שכן למעשה עניינו של הנאשם היה צריך להסתיים בהליך של כופר כפי שהיה בעניינו של אפללו וכפי שטענה המאשימה בעצמה. עוד טען כי אפללו, שעניינו הסתיים כאמור בהליך של כופר, הינו המבצע העיקרי אשר נהנה מפירות העבירה ואף עניין זה צריך להשליך על גובה הקנס שיוטל על הנאשם. בנוסף טען כי על בית המשפט להתחשב בחלוק הזמן ממועד ביצוע העבירות ובמצבו הכלכלי הקשה של הנאשם שהינו אב לחמישה ילדים ומתחיל לבצע עבודות שירות בתיק אחר בתאריך 28.4.2025. עוד טען כי בשל התנהלות המאשימה, נשללה מהנאשם האפשרות להימנע מהרשעה ועניין זה צריך להשליך אף הוא על גובה הקנס שיוטל עליו והפנה לת"פ 69476-07-20 מדינת ישראל נ' שרון כהן [פורסם בנבו] (4.7.2021) (להלן: עניין שרון כהן). בעניין שרון כהן, כך לדבריו, הייתה התנהלות זהה ובית המשפט ביטל את הרשעתו של הנאשם - שרון כהן - שכן קבע כי לולא התקלה שנפלה אצל המאשימה עניינו של כהן היה מסתיים בתשלום כופר ולא בהגשת כתב אישום.
- באשר לעתירת המאשימה בנוגע להטלת מאסר על-תנאי כמו גם הטלת תקופת מאסר חלף קנס טען כי על בית המשפט להימנע מכך כליל נוכח העובדה שעניינו של המבצע העיקרי הסתיים בהליך כופר.

10. הנאשם בדברו האחרון לבית המשפט הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והביע חרטה על מעשיו. דיון והכרעה
11. תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין), הסדיר את הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בקובעו מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. בשלב הראשון יקבע בית המשפט את מספר האירועים הנכללים בעובדות כתב האישום וכנגזרת מכך יקבע את מספר מתחמי הענישה. בשלב השני יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתחשב בעקרון המנחה: הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. במסגרת זו ייתן בית המשפט דעתו לשלושה פרמטרים: הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשלב השלישי יבחן בית המשפט את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לרבות נסיבות האישיות של הנאשם, ובהתחשב באלה כמו גם בשיקול הרתעת היחיד והרבים, יקבע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה. חריגה מהמתחם תתאפשר רק בנסיבות חריגות של שיקום, או בהתקיים צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור (סעיף 40א-40ג לחוק העונשין).
12. בעניינו, אני מוצאת כי כתב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע ב"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2014) ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.
13. באשר לממשק בין תיקון 113 לחוק העונשין לבין גזירת העונש בתוך טווח ענישה שהוסכם עליו במסגרת הסדר טיעון, כבעניינו, נקבע בפסיקה כי בית המשפט מוסמך לשיקול מהו העונש הראוי בשים לב לשיקולי הענישה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיית אימוצו של הסדר הטיעון. היינו - טווח העונש המוסכם לנאשם יבחן במבחן האיזון ובהתאם לשיקולי הענישה שבתיקון 113 לחוק העונשין כאשר מתחם הענישה במקרים אלה ייקבע בצורה "רכה" בשים לב לנסיבות שהובילו את המדינה להגיע להסדר טיעון (ר' בעניין זה ע"פ 1901-19 שמעון אסולין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.5.2020); ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.4.2017) וגם תפ"כ 18081-11-22 מדינת ישראל נגד אקסל-מד בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (16.1.2023) וגם פסקאות 33 ו- 34 לת"פ 3012-10-17 מדינת ישראל נ' אורלי גבזון ואח' [פורסם בנבו] (2.10.2022)).
14. באשר לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות - מדובר בעבירות כלכליות אשר מטרתן השגת רווחים קלים על חשבון הציבור, ועל אף שהנאשם עצמו לא גרף לכיסו רווחים אישיים, הרי שמעשיו סייעו לאחר - אפללו - לעשות כן. מעבר לפגיעה בקופה הציבורית, עבירות מסוג זה פוגעות גם בעיקרון השוויון בנשיאה בנטל המס ובחשיבות שימור מנגנון הדיווחים הנכונים לרשויות המס.

15. באשר לנסיבות ביצוע העבירות - במקרה שלפני סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית הינו בהיקף שאינו נמוך מסכום של 336,000 ₪, העבירות נפרשו על פני תקופה של כשלוש שנים אך חלקו של הנאשם בפרשה היה קטן יחסית לחלקו של המבצע העיקרי, אשר עניינו הסתיים, כאמור, בהליך של כופר. משכך, במקרה שלפני, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הינה נמוכה נוכח סכום המס שנגרע מן הקופה הציבורית וחלקו הקטן של הנאשם בביצוע העבירות אף בשים לב לכך כי עניינו של המבצע העיקרי- אפללו - הסתיים בהליך של כופר.

16. עיון בפסיקה הנוהגת במקרים דומים, בעבירה לפי סעיף 217 לפקודה, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים בעבירה זו הינם מגוונים ונעים בין מאסר על תנאי וקנס לבין מספר חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט בת"פ 53984-07-14 פרקליטות מחוז ת"א מיסוי וכלכלה נ' דרקסלר ואח' [פורסם בנבו] (17.5.2015) עמד על הערכים המוגנים בבסיס עבירה זו ועל מדיניות הענישה המגוונת המאפיינת אותה:

"פקודת מס"ה כוללת עבירות משלושה מדרגים שונים. המדרג החמור הוא של השמטת הכנסה ועבירות נוספות הנעשות כולן במרמה מתוך כוונה להשתמט ממס והעונש לצידן הוא עד 7 שנות מאסר, המדרג הקל הוא של עבירות שיש בהן בעיקר הפרת חובת דיווח או ביצוע פעולה בניגוד להוראות והעונש לצידן הוא עד שנת מאסר, בתוכם מצויה העבירה הקבועה בסעיף 217 לפקודת מס"ה, שעניינה השמטת הכנסה ללא הצדק סביר והעונש לצידה עד שנתיים מאסר. העבירה על סעיף 217 לפקודת מס"ה עוסקת במי שללא הצדק סביר ערך דו"ח לא נכון, בהשמיטו הכנסה עליה הוא נדרש לדווח, או ברשמו את אותה הכנסה בחסר או במוסרו ידיעות לא נכונות בנוגע לעניין המשפיע על חיובו במס. הדגש בעבירה הוא ביסוד המחשבה הפלילית "ללא הצדק סביר", היינו בחריגה מסטנדרט התנהגות המצופה, בהתאם למבחן אובייקטיבי של סבירות. מגוון האפשרויות של התנהגות הסוטה מסטנדרט התנהגות סביר, כולל גם התנהגות בטעות, כשהטעות בנסיבות העניין איננה סבירה.... אשר לערכים המוגנים הנפגעים מעבירה של השמטת הכנסות ללא הצדק סביר, תשלום מס אמת במועד חיוני לניהול המשק והכלכלה, ודיווח תקין באופן המשקף את כל ההכנסות, לרבות דיווח מדויק של ההכנסות החייבות בתשלום מס הוא חיוני לקיומה של השיטה כולה. אי קיום עקרונות היסוד של דיווח מלא ומדויק ותשלום מס, פוגע באינטרס הציבורי הקולקטיבי, בקופה הציבורית, באמון הציבור בשלטון החוק, בעקרונות של יושר ושוויון ובכיסו של כל אזרח שומר חוק הנדרש לשאת בנטל מיסים כבד יותר. מדיניות הענישה ביחס לכל עבירות המס היא מחמירה, ומוחשית. מדיניות המס ביחס לעבירות על סעיף 217 לפקודת מס"ה, שנעשו ללא הצדק סביר היא מגוונת מאד, ונעה מענישה צופה פני עתיד ועד עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח, בהתחשב באופי המעשים, מידת הסטייה שלהם מסטנדרט ההתנהגות הסביר והמצופה ועוצמת פגיעתם בערכים המוגנים" (ההדגשות הוספו, צ.ג.ג. לעניין מדיניות הענישה המגוונת בעבירות לפי סעיף 217 לפקודה ר' גם פסקה 32 בת"פ 10784-03-19 מדינת ישראל נ' דוד רווח [פורסם בנבו] (30.3.2023)).

17. נוכח הסכמת הצדדים על מתחם עונש הולם בנסיבות התיק שלפני במסגרת הסדר טיעון שנכרת בין הצדדים לפיו המאשימה תגביל עצמה לקנס בסך 70,000 ₪ לצד עתירה למאסר ע"ת וב"כ הנאשם יטען באופן פתוח, הרי שאין צורך לדון במדיניות הענישה הנוהגת לצורך קביעת המתחם. ואולם, מצאתי להביא פסיקה במקרים דומים, ככלי עזר לקביעת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם עליו הוסכם בין הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון, לאחר שאף נתתי דעתי למקרים דומים בהם הסתיימו הליכים בכופר והובאו ע"י המאשימה (ת/2-ת/4):

- א. ת"פ 39319-05-17 מדינת ישראל נ' שי זיגדון ואח' [פורסם בנבו] (14.11.2019) - בית המשפט הרשיע את הנאשם 3 - מרדכי כהן - בארבע עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה במסגרת הסדר טיעון וגזר עליו 3 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר ע"ת וקנס בסך 50,000 ₪.
- ב. ת"פ 64447-12-18 מדינת ישראל נ' האחים מעלומי -בנייה תשתיות ופיתוח בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (22.12.2020) - בית המשפט הרשיע את הנאשמים בשתי עבירות לפי סעיף 217 לפקודה וגזר על הנאשם 2, במסגרת הסדר טיעון, 5 חודשי מאסר ע"ת, קנס בסך 10,000 ₪ או 60 יום מאסר תמורתו והתחייבות להימנע מעבירה בגובה 25,000 ₪ תוך שהוא מתחשב במצבו הבריאותי של הנאשם 2 אשר מנע ממנו לבצע עבודות שירות ובחלוק הזמן המשמעותי מביצוע העבירות.
- ג. ת"פ 31606-10-17 מדינת ישראל נ' שנטרפלר ואח' [פורסם בנבו] (27.5.2024) - בית המשפט הרשיע את הנאשמת בשתי עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה במסגרת הסדר טיעון הכולל עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות לצד ענישה נלווית. בית המשפט גזר על הנאשמת 75 ימי מאסר שירותו בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר ע"ת וקנס בסך 7500 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו תוך שהוא נותן משקל לגילה של הנאשמת, לנסיבותיה האישיות ולחוקף הזמן המשמעותי מביצוע העבירות.
- ד. ת"פ 41751-07-11 מדינת ישראל נ' עפרוני [פורסם בנבו] (5.1.2012) - בית המשפט הרשיע את הנאשמת על יסוד הודאתה, במסגרת הסדר טיעון, בארבע עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה וגזר עליה 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר ע"ת וקנס בסך 20,000 ₪.
- ה. עפ"ג 39098-05-14 מדינת ישראל נ' מאיר ביטון [פורסם בנבו] (25.6.2014) - המערער הורשע לאחר הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת עסקת טיעון, בביצוע עבירות של הגשת דו"ח וידיעות לא נכונים, לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה. בית משפט השלום גזר על המערער 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים; קנס בסך של 75,000 ₪ או 7 חודשי מאסר תמורתו והתחייבות בסך של 10,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות מן העבירות בהן הורשע במשך שנתיים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער לבטל את ההרשעה ולהטיל עליו של"צ ללא הרשעה והותיר את העונש על כנו.
18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, במסגרת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק העונשין). במסגרת זו מצאתי לתת משקל משמעותי לקולא לחלוק הזמן מביצוע העבירות, לעובדה כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך בזמן שיפוטי יקר ולכן כי עניינו של המבצע העיקרי הסתיים בהליך כופר ויש בכך כדי להשליך על עונשו של הנאשם שבפניי, כפי שנקבע במקרה דומה בעניין שרון כהן.
19. נוכח כל האמור לעיל ולאחר שלקחתי בחשבון את כלל השיקולים ולאחר שנתתי דעתי לענישה הנוהגת, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לפגיעה בערכים המוגנים ממעשי העבירה, לנסיבות ביצועה, לחלקו של הנאשם ביחס למבצע הנוסף ולהבעת החרטה של הנאשם אני מאמצת את הסדר הטיעון בין הצדדים וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- קנס בסך 25,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.2025 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. באם תשלום אחד לא יופרע במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- לא מצאתי להשית על הנאשם מאסר ע"ת, כפי עתירת המאשימה, בשים לב לכך שעניינו של המבצע העיקרי הסתיים בכופר ואף בשים לב לפסיקה בעניין שרון כהן.
- לפני סיום מצאתי לציין את נכונות המאשימה לתקן את כתב האישום ולהמיר את סעיף העבירה מסעיף 220 לפקודה בכתב האישום המקורי לסעיף 217 לפקודה בכתב האישום המתוקן, לאחר הליך גישור בין הצדדים, דבר אשר הביא לכלל סיום תיק זה באופן המתאים לנסיבות התיק ולמאפייניו.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/פיצוי/הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 052-5555555
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.
- ניתן היום, ב' ניסן תשפ"ה, 31 מרץ 2025, במעמד הצדדים.